

Memo naar aanleiding van technische vragen gesteld door commissielid A.P.H. van der Aa van het CDA in de vergadering van de commissie Ruimtelijk Domein van 17 mei 2017.

De heer van der Aa stelt dat in de bouwregels de regels zijn aangescherpt met betrekking tot de teeltondersteunende voorzieningen. Dit is bepalend voor de landschapsbepalendheid van de voorzieningen.

Vraag: waar is dat geregeld (artikel 3.2.1?); wat wordt onder manshoge overkappingen verstaan en hoe hoog worden de teeltondersteunende voorzieningen?

Antwoord: In het ontwerpbestemmingsplan zijn regels opgenomen die het oprichten van tunnelkassen e.d. mogelijk maken. De provincie heeft aangegeven dat zoals de regels in het ontwerpbestemmingsplan zijn opgenomen er sprake is van ruime bouwmogelijkheden voor teeltondersteunende voorzieningen waardoor de grond in het kader van de berekening van de landschapsinvesteringsbijdrage een hogere waarde heeft dan € 10,00 per m². In overleg met de provincie heeft de adviseur van betrokkene aangegeven dat er slechts sprake is van aardbeienstellingen en er dus sprake is van beperkte bouwactiviteiten. De provincie kon met deze uitleg instemmen en is daarmee akkoord gegaan mits de bouwregels daarop werden aangescherpt. Een en ander is gebeurd in bepaling 3.2.6 van de regels (i.p.v. bepaling 3.2.1). In die bepaling is aangegeven dat deze stellingen maximaal 3 meter hoog mogen bedragen. Dit is een gangbare hoogte voor dergelijke teeltondersteunende voorzieningen. De stelling op zich is ca. 1,5 meter hoog. Daar bovenop komt (wanneer noodzakelijk) een overkapping die voor mensen toegankelijk is (manshoog) en waardoor het gewas wordt beschermd. In bepaling 3.2.1 is verder aangegeven dat de aardbeienstellingen overkapt worden per rij om te voorkomen dat er een totale overkapping plaatsvindt. Het waterschap heeft moeite met een totale overkapping omdat dit van negatieve invloed is op haar waterbeleid, zijnde zoveel mogelijk het hemelwater ter plaatse in de bodem laten infiltreren.

Vervolgens stelt de heer van der Aa dat het landschapsinpassingsplan zoals omschreven in de toelichting van het bestemmingsplan een verschil oplevert met de verbeelding van het bestemmingsplan. Er zouden landschapselementen ontbreken.

Vraag: hoe is het verschil te verklaren?

Antwoord: In het landschapsinpassingsplan zijn bestaande houtwallen en bomenrijen langs wegen uitgangspunt geweest. Deze houtwallen/bomenrijen bevinden zich deels op gronden van de gemeenten Laarbeek en Helmond. Aanvullend worden er op de gronden van betrokkene nog struikenrijen c.q. hagen aangeplant. Omdat slechts voor de gronden van betrokkene het bestemmingsplan wordt aangepast, is uitsluitend op de verbeelding van het bestemmingsplan de betreffende grond als groenbestemming aangegeven. Dit verklaart dan ook het verschil tussen de schetsen in de toelichting en de verbeelding.

Tot slot verzoekt de heer van der Aa de bij de anterieure overeenkomst met van Gennip behorende planschadeovereenkomst en landschapsinvesteringsovereenkomst aan de stukken toe te voegen.

Antwoord: beide overeenkomsten zijn aan de stukken toegevoegd.

Ter informatie wordt hierbij nog het volgende opgemerkt. Op grond van de landschapsinvesteringsregeling is de bijdrage voor betrokkene berekend op afgerond € 68.475,00. In de landschapsinvesteringsovereenkomst is aangegeven dat een bedrag van € 59.893,00 door hem wordt gestort in het gemeentelijke Fonds reserve kwaliteitsverbetering buitengebied. Het restant van het bedrag (€ 8.582,00) zou gebruikt worden voor de landschappelijke inpassing ter plaatse. Uit het eerder genoemde overleg met de provincie is gebleken dat de provincie de voorgestelde landschapsinpassing wel noodzakelijk maar geen kwaliteitsverbetering vindt. De provincie is dan ook van mening dat het totale bedrag van de landschapsinvesteringsbijdrage gestort moet worden in voornoemd Fonds en dat daarvoor in het bestemmingsplan een zogenaamde voorwaardelijke verplichting moet worden opgenomen. Het college stelt voor een dergelijke verplichting op te nemen (zie bepaling 3.4.5 van de regels). Omdat daarmee betaling van dat bedrag voldoende is veiliggesteld is er geen noodzaak meer om de landschapsinvesteringsovereenkomst op dat punt aan te passen.